

**Міністерство освіти і науки України
ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»
Факультет рибного господарства та природокористування
Кафедра екології та сталого розвитку імені професора Ю.В. Пилипенка**

III Міжнародна науково-практична конференція

**«ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА
ТА РАЦІОНАЛЬНОГО ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ
В КОНТЕКСТІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ»**

**до дня пам'яті доктора сільськогосподарських наук, професора
Пилипенка Юрія Володимировича**

III International Scientific and Practical Conference

**«ECOLOGICAL PROBLEMS OF THE ENVIRONMENT
AND RATIONAL NATURE MANAGEMENT IN THE CONTEXT
OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT»**

**dedicated to memory of doctor of agricultural sciences, professor
Pylypenko Yurii**

III Международная научно-практическая конференция

**«ЭКОЛОГИЧЕСКИЕ ПРОБЛЕМЫ ОКРУЖАЮЩЕЙ СРЕДЫ
И РАЦИОНАЛЬНОГО ПРИРОДОПОЛЬЗОВАНИЯ
В КОНТЕКСТЕ УСТОЙЧИВОГО РАЗВИТИЯ»**

**посвящена памяти доктора сельскохозяйственных наук, профессора
Пилипенко Юрия Владимировича**

*22-23 жовтня 2020 р.
м. Херсон*

ОЛДІПЛЮГ
2020

споруди доводиться періодично чистити від 3–4 разів на рік до одного разу на кілька років, частіше 1–2 рази на рік. Повний період роботи між двома розчищеннями називається фільтроцикл.

В окремих випадках з метою отримання освітленої води для технічного водопостачання можуть влаштовуватися свердловинні, галерейні та променеві водозабори поблизу водойм. У разі поділу міських систем водопостачання на питне та господарсько-технічне водопостачання, що в майбутньому видається цілком реальним, подібні водозабори, розміщені в передмістях (скажімо, на вході річок у місто) могли б поставляти воду непитного призначення та склали б серйозну конкуренцію поверхневим джерелам. Перевага їх полягає в більш високій якості води: відсутності зважених часток, водоростей, меншому бактеріальному забрудненні, що спрощує і здешевлює водопідготовку [3]. Такі інфільтраційні споруди можна розмістити ближче до споживача і знизити тим самим витрати на транспортування води. Крім того, такий спосіб водопостачання практично не залежить від кліматичного чинника і має велику захищеність джерела водопостачання, в порівнянні з відкритими водоймами.

Література

1. Беличенко Ю.П. Захист водних ресурсів. [Текст]: / Ю.П. Беличенко, В.М. Дращнер, В.М. Чередниченко. К. : Будівельник, 1990. 96 с.
2. Хоружий П.Д., Хомуцька Т.П. Розширення використання підземних вод [Текст]. *Водне господарство України*, 1997. № 1. 21 с.
3. Яцик А.В. Водогосподарська екологія. К. : Генеза, 2004. Т. 2, кн. 6-7. 35 с.

О.М. Філіна, О.А. Дюдяєва
ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»

СТАН РЕАЛІЗАЦІЯ МІЖНАРОДНИХ ВИМОГ ЩОДО ОЦІНКИ ВПЛИВУ НА ДОВКІЛЛЯ ДЛЯ ОКРЕМИХ ВИДІВ ПЛАНОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Розвиток сталої енергетики в країні є стратегічним завданням, яке базується на численних міжнародних зобов'язаннях України.

Розвиток енергетичної сфери та її екологізація узгоджена із зобов'язаннями України в рамках Закону України «Про ратифікацію угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони від 16 вересня 2014 р., № 1678-VII.

Пріоритетність розвитку сталої енергетики в Україні зумовлено членством у Європейському Енергетичному Співтоваристві, яке вона набула в 2011 році, що приєднало Україну до спільного з іншими 36 країнами регуляторного простору та правової бази у сфері енергетики. Одною з цілей цього Співтовариства є «поліпшення екологічної ситуації стосовно енергопродуктів і матеріалів, пов'язаної з ними енергоефективності, заохочення використання відновлюваних джерел енергії».

Крім того, стратегічний напрямок на розвиток сталої енергетики закріплено в Енергетичній стратегії України на період до 2035 року «Безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність» [1], яка базується на визнанні того, що в світі здійснюється перехід до сучасної моделі енергетики з більш конкурентним середовищем, зростанням ролі генерації енергії з відновлюваних джерел та збільшення їх частки до 25 %.

Гідроенергетика України є невід'ємною частиною енергетичного комплексу та найбільш розвиненою її складовою, що використовує відновлювальні джерела енергії. Національна Програма розвитку гідроенергетики на період до 2026 року має на меті забезпечення енергетичної безпеки держави шляхом ефективного розвитку гідроенергетики з максимальним використанням економічно ефективного гідроенергетичного потенціалу, підвищення рівня їх безпеки, тощо.

Але, розвиток гідроенергетики має відбуватися із дотриманням правових та організаційних вимог щодо запобігання шкоди довкіллю, забезпечення екологічної безпеки, охорони довкілля, раціонального використання і відтворення природних ресурсів, з урахуванням інтересів усіх зацікавлених сторін. На законодавчому рівні дотримання таких вимог реалізується Законом України «Про оцінку впливу на довкілля», що набув чинності в грудні 2017 року [2]. Закон встановлює та регулює процедуру проведення оцінки впливу на довкілля для визначених видів діяльності. Необхідність впровадження такої процедури передусім базується на міжнародних зобов'язаннях України.

Згідно Закону оцінка впливу на довкілля здійснюється з дотриманням вимог законодавства про охорону навколишнього природного середовища, з урахуванням стану довкілля в місці, де планується провадити плановану діяльність, екологічних ризиків і прогнозів, перспектив соціально-економічного розвитку регіону, потужності та видів сукупного впливу (прямого та опосередкованого) на довкілля, у тому числі з урахуванням впливу наявних об'єктів, планованої діяльності та об'єктів, щодо яких отримано рішення про провадження планованої діяльності або розглядається питання про прийняття таких рішень.

Література

1. Енергетична стратегія України на період до 2035 року «Безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність», схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України № 605-р від 18 серпня 2017 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/605-2017-%D1%80#Text>
2. Закон України «Про оцінку впливу на довкілля» № 2059-19 від 23 травня 2017 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2059-19#Text>

Т.В. Філоненко, Н.М. Манішевська

*Відокремлений підрозділ Національного університету
біоресурсів і природокористування України
«Боярський коледж екології і природних ресурсів»
filonenko644@ukr.net, manishevskan@ukr.net*

І.В. Шумигай

*Інститут агроекології і природокористування НААН
innashum27@gmail.com*

ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ АЛЬТЕРНАТИВНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ

Традиційні джерела енергії, які ми звикли використовувати у повсякденному житті, з часом рано чи пізно вичерпаються. Проте було підраховано, [1] що їх цілком вистачить для того, щоб викиди, які утворюються внаслідок їх спалювання, перевищили ту кількість, яку спроможна витримати екосистема Землі. Тому, бажано, щоб люди навчилися використовувати нові види енергії, названі альтернативними, оскільки вони чисті, тобто не виділяють ані газів, ані інші токсичні продукти, які завдають шкоди навколишньому середовищу.

Таблиця 1

Порівняння джерел енергії [1]

Джерело	Забруднення	Ресурси	
Невідновлювані	вугілля	так	обмежені
	нафта	так	обмежені
	природний газ	так	обмежені
	ядерна енергія	так	обмежені
Відновлювані	вітер	ні	необмежені
	сонячна енергія	ні	необмежені
	енергія моря	ні	необмежені
	геотермічна енергія	ні	необмежені
	біомаса	залежно від виду	відновлювані

Ткаченко І.І., Головащенко М.Ф. ФОРЗИЦІЯ, ЯК ПЕРСПЕКТИВНИЙ ЧАГАРНИК ДЛЯ ПАРКІВ М. ХЕРСОНА	604
Топчій Т.В. ПРАКТИЧНІ ЗАХОДИ ЗАПОБІГАННЯ ТЕПЛОВОГО СТРЕСУ ТЕЛЯТ	606
Туровська Г.І. ОЦІНКА СТАНУ БЕЗПЕКИ СИСТЕМИ ПИТНОГО ВОДОПОСТАЧАННЯ УКРАЇНИ.....	607
Федюшко О.Ю., Шамкіна К.К., Федюшко М.П. ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ НЕТРАДИЦІЙНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ	611
Федюшко М.П., Османова Е.С., Шеремет О.В. НАПРЯМИ ОПТИМІЗАЦІЇ ВИКОРИСТАННЯ ПІДЗЕМНИХ ВОД	614
Філіна О.М., Дюдяєва О.А. СТАН РЕАЛІЗАЦІЯ МІЖНАРОДНИХ ВИМОГ ЩОДО ОЦІНКИ ВПЛИВУ НА ДОВКІЛЛЯ ДЛЯ ОКРЕМИХ ВИДІВ ПЛАНОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	616
Філоненко Т.В., Манішевська Н.М., Шумигай І.В. ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ АЛЬТЕРНАТИВНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ	618
Khalak V.I. MELANOCORTIN RECEPTOR GENE MC4R AND ITS ASSOCIATION WITH FEEDING AND MEAT QUALITIES IN A YOUNG PIGS OF LARGE WHITE BREED	621
Холодов О.А., Скок С.В. ОЦІНКА РІВНЯ ШУМОВОГО ЗАБРУДНЕННЯ ВІД АВТОТРАНСПОРТУ У МІСЬКИХ СИСТЕМАХ	626
Хромуляк О.І., Ящук І.В. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЗАХИСТУ КУЛЬТУР СОСНИ ЗВИЧАЙНОЇ ВІД ПОШКОДЖЕНЬ ТВАРИНАМИ ФІТОФАГАМИ.....	629
Хромяк В.М., Наливайко В.В. АДАПТАЦІЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ВИРОЩУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ КУЛЬТУР ДО ЗМІНИ КЛІМАТУ В УМОВАХ ПІВНІЧНО-СХІДНОГО СТЕПУ	631
Черниш М.С., Григор'єва Л.І. ФІТОДЕЗАКТИВАЦІЯ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ВОДОЙМ НА ПРИКЛАДІ СТАВКА ОХОЛОДЖУВАЧА ЮУАЕС	636